

Stichting Support Stotteren

Telefoon: 06-22083590

Email: info@allesoverstotteren.nl

Website: www.allesoverstotteren.nl

KvK-nummer: 09143486

Nijmegen, 21 juni 2023

Betreft: internetconsultatie 'Wijziging van de Participatiewet in verband met het op onderdelen in balans brengen van de wet tussen bestaanszekerheid, re-integratie en handhaving'

Geachte heer/mevrouw,

Vanuit Stichting Support Stotteren willen wij graag reageren op de internetconsultatie met betrekking tot de Participatiewet.

Allereerst willen wij benadrukken dat wij buitengewoon verheugd zijn over de voorgestelde plannen om de menselijke maat binnen de Participatiewet meer aandacht te geven. In plaats van rigide regelgeving te hanteren en te beoordelen of iemand wel of niet binnen de vastgestelde kaders valt, is het cruciaal om te focussen op wat iemand werkelijk nodig heeft om duurzaam passend werk te vinden én te behouden. Deze benaderingswijze zal uiteindelijk leiden tot besparingen op uitkeringskosten en voorkomt mogelijk bijkomende zorgkosten op de langere termijn.

Daarnaast willen wij graag aandacht vragen voor een specifieke groep individuen die, ondanks het volgen van diverse stottertherapieën, nog steeds in ernstige mate stotteren en moeite ervaren bij het vinden van passend werk.

Hun problemen zijn:

1. Ondanks het volgen van meerdere stottertherapieën hebben ze moeite om passend werk te vinden, aangezien sollicitatiegesprekken mondeling plaatsvinden.
2. Ze vallen buiten het doelgroepregister, waardoor ze moeten concurreren met mensen met andere beperkingen die wel in het register vallen en financieel voordeel voor werkgevers met zich meebrengen.
3. Vooroordelen bij werkgevers, ambtenaren en re-integratiebureaus creëren extra hindernissen op de arbeidsmarkt voor deze groep. In de bijlage treft u een aantal ervaringsverhalen aan.

Algemene problemen met betrekking tot werkzoekenden die als ongewenst worden gezien:

1. Werkzoekenden worden gestraft door het strenge regime van de bijstandswet, terwijl het probleem bij discriminerende werkgevers ligt.
2. Een aparte CAO ('Aan de slag') voor mensen in het doelgroepregister wordt als discriminerend beschouwd en in strijd met het VN-Verdrag handicap.

Behoeftte aan ondersteuning en tegengaan van vooroordelen:

1. Werkzoekenden met verschillende beperkingen, waaronder mensen die in hevige mate stotteren, hebben behoefte aan ondersteuning, zoals extra scholing en proactieve hulp bij het vinden van werk.
  - a. Dit betekent maatwerk. Het voornemen is, geheel terecht, dat u daar meer in wilt gaan voorzien.
  - b. Wij merken dat stotteren in wet- en regelgeving vaak een "vergeten beperking" lijkt te zijn. Dat geldt helemaal bij hevig stotteren, omdat die groep relatief klein is. En zij zijn niet gewend om hun problemen te uiten, uit angst om als looser gezien te worden.
  - c. Er wordt terecht gesteld dat er een cultuuromslag nodig is. Op welke manier wordt gesignaleerd waar deze omslag minder soepel verloopt dan gewenst?
2. Vooroordelen bij werkgevers en ambtenaren/dienstverleners in het werkzoekproces moeten worden aangepakt door middel van trainingen gegeven aan hulpverleners door ervaringsdeskundigen van patiëntenorganisaties. Zij vertellen aan ambtenaren/dienstverleners tegen welke problemen zij op de arbeidsmarkt aanlopen en wat de ervaren best practices zijn.
Indien gewenst, lichten wij in een gesprek nader toe hoe we zo'n trainingsdag met allerlei verschillende patiëntenorganisaties kunnen opzetten.
3. Ondersteuning moet ook beschikbaar zijn voor mensen met een beperking/chronische ziekte die geen passend werk op hun niveau kunnen vinden, om hen te helpen van werk naar duurzaam passend werk over te gaan.

Wij hopen dat deze reactie bijdraagt aan een inclusievere en rechtvaardigere benadering van werkzoekenden met specifieke uitdagingen, zoals mensen die in hevige mate stotteren.

Wij kijken uit naar de verdere ontwikkelingen en verbeteringen in het kader van de Participatiewet. Als wij daarin mee kunnen denken, staan we daar graag voor open.

Met vriendelijke groet,
Stichting Support Stotteren

Henk & Dini Zeggelaar

Bijlage 1 - Ervaringsverhalen over vooroordelen

Vooroordelen bij werkgevers

ICT

Bij een reorganisatie werd ik helaas ontslagen. Dus, opnieuw solliciteren. Gelukkig ben ik jong, heb ik een goede opleiding en ook mijn cv is opzich prima.

Probleem dat ik ervaar, is dat ik stotter. Waardoor het me al een paar maand niet lukt om die gewenste nieuwe uitdagende baan te krijgen. Ik heb al enorm veel, zal momenteel misschien al richting de 250, sollicitaties verstuurd, ben al regelmatig op gesprek geweest. Ook bij de bekende IT dienstverleners. Daarnaast ook gesprekken gehad bij grote accountantsbureaus om te kijken naar IT Audit & Risk Management functies. Helaas werd ik daarbij afgewezen vanwege stotteren, terwijl alles verder gewoon prima was. Ik als persoon, mijn uitstraling, mijn CV, mijn ervaringen, mijn studies en ook mijn ambities.

Postbezorger

Iemand die in hevige mate stotterde, solliciteerde als postbezorger. Aangezien pakketjes (bepost) door een busje worden bezorgd, was de gedachte dat het bezorgen van brieven, die door een brievenbus geschoven worden, geen probleem moet zijn, als je stottert.

Echter, zelfs in dat sollicitatiegesprek werd van stotteren een probleem gemaakt! Overleg over een extra ronde bezorgen bij ziekteuitval van een collega ging per telefoon en als iemand dan hevig stottert, gaat dat te lang duren. Alsof overleg niet per Whatsapp of desnoods per sms kan?!

Vooroordelen bij UWV-adviseur

Op de vraag over een openstaande vacature 'keukeninstallateur' of iemand die stottert daarvoor in aanmerking kan komen, kwam de reactie: "In dit werk heb je veel directe contacten met mensen. Beetje stotteren zal geen probleem zijn. Heftig stotteren wel".

Voor het monteren van een keuken is in eerste instantie technische vakmanschap nodig. Overleg met de klant komt voor, maar is secundair. Mocht het stotteren daarin dermate belemmerend zijn, had de UWV-adviseur een voorziening voor een hulpmiddel, bv. een spraakapp of spraakcomputer, kunnen aanvragen.

Vooroordelen bij re-integratiebureaus

Bij het eerste gesprek bij het UWV werd ik, wegens stotteren, in fase 2 ingedeeld. Daardoor kreeg ik meteen recht op een re-integratiecoach. Door die ambtenaar werd mij geadviseerd om via een IRO zelf een klein re-integratiebureau te kiezen. Ze gaf mij een lijst met 9 namen mee.

Blij dat ik eindelijk meteen hulp bij het solliciteren vond, stuurde ik die 9 re-integratiebureaus een email waarin ik uitlegde wie ik was, wat ik kon, eerlijkheidshalve ook dat mijn probleem is dat ik behoorlijk stotter en dat ik dat compenseer door een zeer hoge typesnelheid. Ooit was ik bij de Nederlandse typekampioenschappen de snelste. Daarnaast benaderde ik een kennis van mij die eveneens een re-integratiebureau in een ander deel van het land heeft.

Op die 9 emails kreeg ik slechts 2 reacties terug. Eén zag het niet zitten, de ander zat vol. Grappend zei ik tegen mijn man: "goh, ik heb het gevoel dat ik al moet solliciteren om door een re-integratiebureau aangenomen te worden".

Bij die kennis werd ik uiteindelijk cliënt. Wel wilde hij het traject samen met een re-integratiebureau in mijn omgeving doen, omdat hij de arbeidsmarkt hier niet kende. Om dat te bereiken, belde hij een tiental re-integratiebureaus. Aan het einde van die belronde belde hij mij terug en zei:

"ik weet niet wat het is, maar hier is iets geks aan de hand. Ieder bureau geeft aan dat ze jou niet willen, omdat jij financieel onaantrekkelijk bent. Ze krijgen slechts 50% voor hun inzet vergoed en de resterende 50% pas als ze jou geplaatst hebben. Het risico dat het niet lukt om jou te plaatsen, waardoor ze maar 50% vergoeding krijgen, vinden zij te groot. Daarom willen ze jou niet als cliënt".

Juist re-integratiebureaus die mij zouden moeten helpen om werk te vinden, wezen mij bij voorbaat al als kansloos af!

Uiteindelijk vonden we een re-integratiecoach in de stad waarin ik woon, die als zzp'er ging starten. Hij had veel ervaring in het bemiddelen van mensen met een handicap. Dit leek ideaal.

Het eerste dat hij vroeg was of ik Wajong of WIA had. Dat maakte het voor hem makkelijker om mij te plaatsen. Wajong of WIA heb ik niet. Voorts vroeg hij mij om een ZMP-status (Zeer Moeilijk Plaatsbaar) te regelen, zodat zij in ieder geval 80% vergoeding ontvangen, als het niet lukte om mij te plaatsen. Bij het UWV heb ik moeten praten als brugman om die ZMP-status te krijgen.

Ondanks mijn en hun inzet is het niet gelukt om een baan langer dan vijf maanden te vinden en ben ik nog jarenlang werkloos geweest, terwijl ik graag had willen werken.